2025/1539

25.7.2025

SMĚRNICE RADY (EU) 2025/1539

ze dne 18. července 2025,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH vztahující se na osoby povinné k dani, které usnadňují prodej na dálku u dováženého zboží, a na uplatňování zvláštního režimu pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí a zvláštního režimu pro přiznání a odvod DPH při dovozu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Bylo prokázáno, že používání režimu jednoho správního místa pro dovoz (dále jen „režim IOSS“) usnadňuje a zaručuje zvýšené dodržování předpisů v oblasti DPH ve vztahu k dovozu, a zajišťuje tak, že nedochází k narušení hospodářské soutěže na úkor dodávek do Unie prostřednictvím méně účinného výběru daní z dovozu zásilek nízké hodnoty ze třetích zemí spotřebitelům v Unii. Vzhledem k exponenciálně rostoucímu dovozu je nezbytné dále motivovat k uplatňování režimu IOSS. V zájmu dosažení tohoto cíle by proto dodavatelé nebo osoby považované za dodavatele, kteří nejsou registrováni v režimu IOSS, ale uskutečňují dodávky v oblasti působnosti režimu IOSS, měli zpravidla mít povinnost odvést DPH při dovozu a DPH z prodeje na dálku u dováženého zboží v členských státech konečného určení zboží, což by vyžadovalo registraci v každém z těchto členských států.

(2) V zájmu ochrany daňových příjmů členských států by dodavatelé nebo osoby považované za dodavatele, kteří nejsou usazeni v Unii a nevyužívají režimu IOSS, měli mít povinnost ustanovit daňového zástupce, který převezme veškeré povinnosti v oblasti DPH týkající se všech způsobilých dovozních zásilek. Tato povinnost by se však neměla uplatnit, pokud jsou dodavatelé nebo osoby považované za dodavatele usazeni v zemi uvedené v prováděcím rozhodnutí Komise (EU) 2021/942 ([3]) nebo v zemi, s níž členský stát dovozu uzavřel dohodu o vzájemné pomoci. V zájmu zlepšeného prosazování je povinnost využívat daňového zástupce vhodným a přiměřeným opatřením pro dodavatele nebo osoby považované za dodavatele, kteří nejsou usazeni v Unii a nevyužívají režimu IOSS.

(3) Podmínky pro ustanovení takového daňového zástupce pro platbu DPH by měly být sladěny s podmínkami vztahujícími se na povinnost dodavatelů nebo osob považovaných za dodavatele usazených mimo Unii jmenovat zprostředkovatele pro vyžívání režimu IOSS, aby byly zajištěny rovné podmínky pro výběr DPH ze způsobilého prodeje na dálku u dovezeného zboží. Někteří dodavatelé nebo osoby považované za dodavatele usazení mimo Unii by proto měli být povinni mít daňového zástupce jak pro DPH při dovozu, tak i pro DPH z prodeje na dálku u dovezeného zboží v každém členském státě, v němž se takové dodání uskutečňuje. Avšak nevyužívá-li se režim IOSS, bude členským státem dovozu a členským státem konečného určení zboží při prodeji na dálku u dovezeného zboží tentýž členský stát, a v takovém případě by tedy nemuselo být v daném konkrétním členském státě nutné ustanovit dva různé daňové zástupce.

([1]) Stanovisko ze dne 8. července 2025 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([2]) Úř. věst. C, C/2024/1579, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1579/oj.
([3]) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2021/942 ze dne 10. června 2021, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke směrnici Rady 2006/112/ES, pokud jde o stanovení seznamu třetích zemí, s nimiž Unie uzavřela dohodu o vzájemné pomoci s podobnou oblastí působnosti jako směrnice Rady 2010/24/EU a nařízení Rady (EU) č. 904/2010 (Úř. věst. L 205, 11.6.2021, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/942/oj).

(4) Pokud se nepoužije režim IOSS, vybírá DPH při dovozu způsobilých zásilek přímo členský stát konečného určení zboží, což je členský stát, v němž se dovoz uskutečňuje. Naproti tomu v případech, kdy se režim IOSS použije, je dovoz osvobozen od DPH při dovozu a DPH z prodeje na dálku u dováženého zboží vybírá dodavatel nebo osoba považovaná za dodavatele a odvádí jej svému členskému státu identifikace, který DPH předává příslušným členským státům spotřeby. Při stanovování podmínek pro ustanovení daňového zástupce v případech, kdy se režim IOSS nepoužije, by proto měla být tato situace zohledněna. Při stanovování podmínek pro ustanovení zprostředkovatele v případech, kdy se režim IOSS použije, mohou členské státy požadovat záruky, které jsou přiměřené a úměrné rizikům spojeným s osobami a plněními, jichž se zprostředkování týká.

(5) Nepřímí celní zástupci hrají významnou úlohu v postupech spojených s dovozem zásilek. Ačkoli se jejich úkoly týkají především celních předpisů, mohou mít aktivní úlohu při zajišťování výběru DPH při dovozu. V současné době tomu tak může být, pokud je nepřímý celní zástupce určen jako osoba povinná odvést DPH při dovozu. V rámci opatření zavedených touto směrnicí, která mají motivovat k využívání režimu IOSS, by však nepřímý celní zástupce mohl být odpovědný za odvod DPH při dovozu, pokud jedná jako daňový zástupce osoby povinné odvést DPH při dovozu. Vzhledem k tomu, že spojení úlohy daňového zástupce a nepřímého celního zástupce je pouze možností, nikoli však povinností, je vhodné umožnit členským státům učinit nepřímé celní zástupce, kteří jako daňoví zástupci nepůsobí, společně a nerozdílně odpovědnými za DPH při dovozu, aby byla úhrada DPH při dovozu zajištěna. Kromě toho by členské státy měly mít možnost činit společně a nerozdílně odpovědnými za DPH při dovozu další osoby, například osoby povinné uhradit celní dluh v případě celních nesrovnalostí.

(6) V rámci opatření zavedených touto směrnicí, která mají motivovat k využívání režimu IOSS, je dodavatel nebo osoba považovaná za dodavatele systematicky odpovědný za DPH při dovozu. Pokud tedy dodavatel, osoba považovaná za dodavatele a případně jimi ustanovený daňový zástupce nebo osoba, která může být společně a nerozdílně odpovědná za DPH při dovozu, nesplní povinnosti v oblasti DPH týkající se některého dováženého zboží, nebude dané zboží propuštěno do volného oběhu. Aby se zabránilo přenosu negativních důsledků nesplnění povinností ze strany osob povinných odvést DPH při dovozu na pořizovatele, měly by mít členské státy možnost povolit, aby pořizovatel – na základě svého souhlasu – zaplatil DPH při dovozu splatnou dodavatelem nebo osobou považovanou za dodavatele, pokud tento dodavatel nebo tato osoba považovaná za dodavatele nesplní registrační a platební povinnosti a pokud nejsou osobě podávající celní prohlášení v okamžiku dovozu známi. Členské státy by však měly mít možnost stanovit pro uplatňování této možnosti vhodné podmínky a postupy, aby se zabránilo tomu, že by platba DPH při dovozu pořizovatelem oslabovala účinnost opatření zavedených touto směrnicí, která mají motivovat k využívání režimu IOSS. Uvedenou platbou by neměla být dotčena možnost, aby pořizovatel od dodavatele nebo osoby považované za dodavatele požadoval vrácení DPH při dovozu podle příslušných ustanovení občanského práva. Vzhledem k tomu, že účelem této možnosti je překonat obtíže vyplývající z přechodu od odpovědnosti pořizovatele k odpovědnosti dodavatele nebo osoby považované za dodavatele, pokud jde o dovozní zásilky, měla by Komise posoudit, zda je zachování těchto pravidel po dokončení celní reformy odůvodněné.

(7) Podle zvláštního režimu stanoveného v hlavě XII kapitole 7 směrnice Rady 2006/112/ES ([4]) je osobou povinnou odvést DPH při dovozu týkající se způsobilého prodeje na dálku u dovezeného zboží pořizovatel. To je v rozporu s cílem přenést odpovědnost z pořizovatele na dodavatele nebo osobu považovanou za dodavatele a učinit je systematicky odpovědnými za DPH při dovozu v souvislosti s tímto zbožím. I v případech, kdy DPH při dovozu odvádí pořizovatel, mají i nadále v zásadě odpovědnost dodavatel nebo osoba považovaná za dodavatele. Zvláštní režimy by se proto již neměly uplatňovat a měly by být zrušeny.

(8) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ([5]) zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

(9) Jelikož cíle této směrnice, totiž prosazení koncepce jednotné registrace k DPH v Unii, může být dosaženo pouze na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

([4]) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

([5]) Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

(10) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. července 2028

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

1) Článek 201 se nahrazuje tímto:

„*Článek 201*

1. Při dovozu je povinna odvést daň osoba nebo osoby, které za osoby povinné odvést daň určí nebo uzná členský stát dovozu.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku je osobou povinnou odvést daň při dovozu dodavatel nebo případně osoba považovaná za dodavatele v souladu s čl. 14a odst. 1 provádějící prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, který by byl způsobilý pro zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 4.

3. Pokud dodavatel nebo osoba považovaná za dodavatele uvedení v odstavci 2 tohoto článku nejsou usazeni ve Společenství, ale ve třetí zemi, s níž Unie ani členský stát dovozu neuzavřely dohodu o vzájemné pomoci, která je rozsahem obdobná směrnici Rady 2010/24/EU (*) a nařízení (EU) č. 904/2010, ustanoví daňového zástupce v členském státě dovozu jako osobu povinnou odvést daň při dovozu.

4. Je-li dovoz zboží osvobozen od daně v souladu s čl. 143 odst. 1 písm. ca), odstavec 3 tohoto článku se nepoužije.

(*) Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj).“

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 201a*

Aniž je dotčen čl. 201 odst. 2 a 3 a pokud osoby povinné odvést daň při dovozu nesplní své daňové povinnosti podle uvedených odstavců, mohou členské státy povolit pořizovateli, aby za jimi stanovených podmínek a postupů odvedl daň při dovozu, kterou tyto osoby dluží.“

3) V článku 204 se odstavec 1 mění takto:

a) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Kromě toho, uskutečňuje–li zdanitelné plnění osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, a se zemí, ve které má tato osoba sídlo nebo v níž je usazena, neexistuje právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 2010/24/EU a nařízení (EU) č. 904/2010, mohou členské státy přijmout předpisy, které stanoví, že osobou povinnou odvést daň je daňový zástupce ustanovený uvedenou osobou povinnou k dani.“

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního a druhého pododstavce tohoto odstavce platí, že je-li osoba povinná k dani povinna ustanovit daňového zástupce v souladu s čl. 201 odst. 3, ustanoví tato osoba povinná k dani daňového zástupce jakožto osobu povinnou odvést daň z prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, který by byl způsobilý pro zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 4.“

4) V článku 205 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Kromě toho mohou v situacích uvedených v čl. 201 odst. 2 a 3 členské státy stanovit, že za odvod daně při dovozu ručí společně a nerozdílně jiná osoba než pořizovatel a osoba povinná odvést daň.“

5) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 205a*

Komise do dne 31. března 2032 předloží na základě informací poskytnutých členskými státy Radě hodnotící zprávu o fungování čl. 201 odst. 2, 3 a 4, článku 201a, čl. 204 odst. 1 čtvrtého pododstavce a čl. 205 druhého pododstavce, včetně jejich dopadu na fungování vnitřního trhu, a posoudí, zda je zapotřebí zachovat článek 201a a čl. 205 druhý pododstavec, a bude-li to považováno za nezbytné, předloží náležitý legislativní návrh.“

6) V hlavě XII se zrušuje kapitola 7.

Článek 2

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do 30. června 2028 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. července 2028.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 18. července 2025.

Za Radu

předsedkyně

M. BJERRE